

SENTINȚĂ
în numele legii

03.04.2018

or.Rezina

Judecătoria Orhei sediul Rezina, Republica Moldova

Instanța avînd în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Igor Negreanu

Grefieri Elena Suholîtco, Natalia Catarău

Traducător Vera Cotovschi

Cu participarea

Procurorului Ion Bernaz, Olesea Stavinschi

Apărătorului Tudor Banu

Inculpatului Coniuc Constantin

Părților vătămate Trepaciuc Alexandru și Voloșciuc Anatolie

examinînd în ședință judiciară publică în procedură generală cauza penală privind învinuirea lui

Coniuc Constantin Constantin, născut la XXxxxxdomiciliat în aceeași localitate, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, cu studii medii, celibatar, supus militar, persoane la întreținere nu are, angajat în calitate de operator introducere și validarea datelor XXa, posedă limba de stat, fără antecedente penale, IDNP XX

în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(2) și art.324 alin.(1) din Codul penal

procedura de citare a fost legal executată

cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 31.10.2016 pînă la 03.04.2018

CONSTATĂ:

Coniuc Constantin a fost trimis în judecată pentru săvîrșirea faptelor de escrocherie și corupere pasivă, infracțiuni prevăzute de art.190 alin.(2) și respectiv art.324 alin.(1) din Codul penal.

Potrivit actului de învinuire, inculpatul, este acuzat de faptul că în perioada lunilor august - septembrie 2016, activînd în calitate de specialist pentru validarea datelor și expert tehnic al S.R.L. "XX" din or.Rezina, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altor persoane prin înșelăciune, abuz de încredere, precum că poate perfecta acte oficiale sau acorda ajutor la obținerea acestora, în s.Cuizăuca, raionul Rezina, prin intermediul cet. Vasile Nistor locuitor al s.XXraionul Rezina a obținut de la cetățenii Vasile Cotoman, Andrian Moraru locuitori ai mun.Chișinău cite 900 de euro de la fiecare în total 1800 euro adică echivalentul a 39 555 lei în vederea perfectării categoriilor suplimentare "C", "D" și "E" la permisele de conducere deținute deja de către ei.

Tot el, în perioada lunilor august - septembrie 2016, activînd în calitate de specialist pentru validarea datelor și expert tehnic la S.R.L."XX" din or.Rezina, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altor persoane prin înșelăciune, abuz de încredere, precum că poate perfecta acte oficiale sau acorda ajutor la obținerea acestora, în or.Rezina, la sediul S.R.L."EXXe", în biroul personal, prin intermediul cet. Vasile Nistor locuitor al s.XX raionul Rezina a obținut de la cetățeanul Ion Voloșciuc locuitor al s.Otac, raionul Rezina suma de 250 euro, echivalentul a 5494 lei pentru schimbarea tipului vehiculului.

Tot el, în perioada lunilor august - septembrie 2016, activînd în calitate de specialist pentru validarea datelor și expert tehnic la S.R.L."XXe" din or.Rezina, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altor persoane prin înșelăciune, abuz de încredere, precum că poate perfecta acte oficiale sau acorda ajutor la obținerea acestora, în or.Rezina, la sediul S.R.L."XXe", în biroul personal, a obținut de la cetățeanca Liuba Bunescu, locuitoare a s.ȚXX, raionuXXsuma de 200 euro, echivalent a 4395 lei pentru susținerea examenului practic în vederea obținerii permisului de conducere prin ce a cuzat victimelor un prejudiciu material considerabil în sumă de 49 444 lei.

Pentru aceste fapte, Coniuc Constantin a fost acuzat în baza art.190 alin.(2) din Codul penal.

Coniuc Constantin mai este învinuit și de faptul că activînd în calitate de expert în S.R.L."EXX" din or.Rezina, numit în funcție prin ordinul nr.20 din 01 decembrie 2014, prin umare în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) CP fiind persoană publică, adică persoană autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public care conform prevederilor din Regulile de inspecție tehnică periodică a autovehiculelor și remorcilor acestora, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr.1047 din 08.11.1999 cu privire la reorganizarea sistemului informațional automatizat de căutare „Automobilul” în Registrul de stat al transporturilor și introducerea testării a autovehiculelor și remorcilor acestora, are obligația conform pct.5) să efectueze testarea tehnică contra plată în conformitate cu tarifele aprobate de Guvern (Anexa nr.4 HG nr.1047 din 08.11.1999); conform pct.11) să efectueze testarea tehnică pe etape, prin examinarea vizuală și diagnosticarea echipamentelor, agregatelor și a sistemelor care influențează asupra securității circulației rutiere și protecției mediului; conform pct.19, în cazul autovehiculelor și remorcilor acestora care corespund normelor prescise, să aplice ecusoane de modelul stabilit (Anexa nr.3 la Regulile de inspecție tehnică periodică a autovehiculelor și remorcilor acestora), înoțite de Raportul de inspecție tehnică periodică a vehiculului (Anexa nr.2 la Regulile de inspecție tehnică periodică a autovehiculelor și remorcilor acestora), semnat și ștampilat de expertul de inspecție tehnică, ce confirmă executarea inspecției tehnice; conform pct.20, în cazul vehiculelor care nu corespund normelor stabilite, să nu elibereze ecusonul și în raportul de inspecție tehnică periodică, reieșind din categoria neajunsurilor și defectelor depistate, să introducă însemnări privind interzicerea exploatării vehiculelor sau acordarea termenului pentru înlăturarea neajunsurilor (pînă la 30 de zile), la 13 mai 2016, a pretins de la cet.Trepaciuc Alexandru Valeriu mijloace financiare ce nu i se cuvîn, în cuantum de 250 lei MD pentru a îndeplini raportul de inspecție tehnică și a elibera ecusonul pentru vehicolul de marca „OXX, care aparține cet. Trepaciuc Alexandru Valeriu.

Conform tarifelor-plafon, pentru inspecția tehnică periodică obligatorie a vehiculelor, aprobate prin Anexa nr.4) la Hotărîrea Guvernului nr.1047 din 08.11.1999, suma taxei pentru toate categoriile de vehicule cu masa totală indicată în certificatul de înmatriculare, pînă la 2000 kg inclusiv, este de 150 lei MD.

Pentru aceste pretinse fapte, inculpatul a fost acuzat în baza art.234 alin.(1) din Codul penal.

Ca probe de confirmare a faptelor și vinovăției inculpatului, pe episodul legat de învinuirea în baza art.190 alin.(2) din Codul penal, procurorul a invocat declarațiile părții vătămate Voloșciuc Ion, martorilor Cotoman Grigore, Nistor Vasile, Bunescu Liuba, Cotoman Zinaida, Voloșciuc Anatolie iar pe episodul legat de învinuirea în baza art.324 alin.(1) lit.c) din Codul penal, procurorul a invocat declarațiile părții vătămate Trepaciuc Alexandr, ale martorilor Guzun Lilian și Bodiu Silvia.

Episodul legat de învinuirea în baza art.190 alin.(2) din Codul penal.

Partea vătămată Voloșciuc Ion audiat în ședința de judecată a declarat că, pe Coniuc Constantin îl cunoaște din anul 2015 cînd a trecut testarea automobilului la el. Sunt în relații bune. Cazul dat a avut loc la sfîrșitul lunii august cînd dl Grigore Cotoman locuitor al s.Cuizăuca și Nistor Vasile au fost pe la ei pe acasă în s.Otac.

discutând cu ei a ajuns la concluzia că Nistor Vasile are un cunoscut și poate să îl reutilizeze camionul. Automobilul său de pe acet figurează ca autocamion Opel Astra n.1. OR BD 425. Dorea să îl reutilizeze ca automobil cu 5 locuri. Nistor Vasile a discutat cu persoana care poate rezolva această întrebare la ce acela i-a răspuns că este posibil. Nistor Vasile i-a spus cu cine a vorbit. După asta l-a informat că pentru reutilizarea automobilului este necesară suma de 400 euro. A venit acasă la el pentru a-i da banii. El cu Cotoman Grigore și cu Nistor Vasile au plecat la Rezina la testarea auto. Acolo, în automobil ia dat banii lui Nistor Vasile 400 euro în bancnote de 50 euro și Nistor Vasile a plecat în încăperea la testarea auto. El cu Cotoman au rămas în mașină. Nistor Vasile a revenit în 5 min și le-a spus că trebuie de așteptat vre-o 2-3 săptămâni și totul se va rezolva. În această perioadă nu s-a făcut nimic din ce s-a promis. S-a adresat la Nistor Vasile și acesta i-a spus că totul se va rezolva doar că mai trebuie de așteptat. Nistor Vasile i-a cerut fișa din pașaportul tehnic pe care el i-a transmis-o peste 4 săptămâni. Nu i-a spus cine trebuie să facă acest lucru. Când a început urmărirea penală, a aflat despre persoana care este pusă sub învinuire. A așteptat aproximativ 2 luni. El telefona la Nistor Vasile dar acela spunea că trebuie de mai așteptat. După 2 luni, Nistor Vasile tot spunea că o să vorbească cu persoana cu care anterior s-a înțeles. Mai târziu a fost invitat la poliție pentru a face declarații. Prima plângere a fost depusă de Grigore Cotoman mai apoi a scris și el o plângere. Cu inculpatul s-a înfinit la testarea auto, a înnebba despre documente pentru a trece automobilul pe numele său. Despre faptul reutilării nu a vorbit cu inculpatul. S-a înfinit cu Coniuc Constantin la marginea s.Otac și i-a transmis copia buletinului de identitate.

După ce i-a transmis banii lui Nistor Vasile, au fost împreună cu Cotoman Grigore la Coniuc să discute. El le-a lămurit că automobilul trebuie scos din țară pentru a-l reutiliza când intră înapoi în țară. De bani nu l-a întrebat pe Coniuc. Inculpatului i-a transmis doar buletinul și pașaportul tehnic. Pașaportul tehnic așa și n-a fost perfectat. Banii, i-au fost restituiți de către Grigore Cotoman, toată suma pe care a dat-o, în rate, mai întâi 150 de euro apoi 250 euro. Cotoman Grigore i-a telefonat și i-a spus că vrea să-i întoarcă banii înapoi. Buletinul și pașaportul tehnic i-a luat de la Coniuc personal, la sediul testării auto unde s-a dus cu acest scop înainte de a primi banii. A fost cu automobilul personal. Nu a vorbit cu inculpatul despre bani și de ce nu se primește reutilizarea. Pretenții materiale față de inculpat nu are. L-a telefonat pe Coniuc să vadă când o să fie gata actele. Cotoman a spus că a fost restituită suma de 1000 euro dintre care 150 i-a revenit lui. Când i-a transmis banii lui Nistor Vasile banii i-a pus în plic. Nistor i-a spus că a transmis banii da nu cunoaște dacă toată suma sau nu. Când a depus cerere la poliție, primise deja suma de 150 euro. Actele perfectate deja trebuiau să i le restituie Vasile Nistor.

La poliție a depus cerere personal ca să fie tras la răspunere. Dl. Cotoman a depus cerere și l-a indicat ca parte vătămată. N-a fost influențat de nimeni. Nu cunoaște dacă Coniuc are așa împrumut de a reutiliza automobilele. Banii i-a întors Cotoman Grigore deoarece erau împreună. I-a dat întrebare lui Cotoman de ce îi transmite banii în rate iar acesta i-a răspuns că nu sunt toți banii și în câteva zile o să-i restituie toți banii.

Martorul Cotoman Grigore a declarat că cu Constantin Coniuc, a făcut cunoștință prin luna august 2016, a fost cu Nistor la stația de testare, atunci l-a văzut prima dată. Doi nepoți de a-i săi au discutat cu Constantin ca să-i facă niște servicii, nu a asistat la discuția lor, au vorbit despre asta, în mașină, atunci când veneau înapoi acasă. Au discutat ca Constantin să-i ajute cu perfectarea categoriilor de șofer, să îi înscrie la școală, să facă procedurile. În ziua când Cotoman Vasile și Morari Andrian au intrat în birou el nu a fost prezent. A doua dată a fost cu o soră de a sa Bunescu Liuba la Constantin să o ajute să dea la permis. A intrat împreună cu sora, Constantin, nu a explicat cum, dar a spus că o va ajuta să de-a examene, pentru aceasta s-a cerut suma de 200 de euro de la Bunescu Liuba. Bunescu Liuba a învățat la școală, a dat examene, dar pînă la urmă nu a dat la permis. Bani s-au dat pentru a o ajuta pe Bunescu Liuba cu examenul practic, dar nu știe cum trebuia să o ajute. Nistor Vasile, vecinul, i-a spus despre Coniuc Constantin că poate acorda așa servicii. Nepoții lui erau în Germania, ei aveau permis de conducere B, însă doreau ca să își perfecțeze C, D, E. Pentru perfectarea acestor categorii trebuiau să fie achitați cite 900 de euro de persoană. Băieții au trimis 1800 de euro lui Nistor Vasile, iar el a achitat lui Constantin. Când au fost trimși banii, băieții încă erau în Germania. Categoriile trebuiau perfectate în 2-3 luni, nu s-a discutat. În principiu nu s-a discutat termenul în cât timp se va perfecta, nu ține minte, nu poate spune precis dacă s-a discutat. El a văzut cum Nistor Vasile a pus plicul, pe bancheta din spate a automobilului lui Coniuc Constantin, el banii nu i-a văzut, i-a spus că banii erau acolo. Categoriile nu s-au perfectat, nu cunoaște din ce motiv nu s-a perfectat. Cu Bunescu Liuba s-a dus personal la Coniuc, la inițiativa ei, nu a susținut examenul practic. Nu cunoaște în ce consta ajutorul lui Coniuc la examenul practic, Coniuc a restituit banii, și banii nepoților mei la fel au fost restituiți, absolut toată suma. Îl cunoaște pe Voloșciuc, el tot a apelat la Constantin Coniuc, știe că avea ceva cu mașina, să îi schimbe ceva în pașaportul tehnic. Precis nu știe ce au discutat între ei, au discutat despre o sumă. El cu Voloșciuc și Nictor a venit la Rezina cu mașina, el i-a lăsat și a plecat mai departe, Voloșciuc trebuia să achite o sumă de 250 de euro, atunci nu știa suma, acum o cunoaște.

Suma a fost restituită pe rate, după ce a văzut că nu se rezolvă nimic, l-a sunat pe Constantin și i-a spus ca să întoarcă suma integral de la toți, a fixat mai multe termene, dar nu a achitat banii, deodată nu a restituit banii, dar mai trîziu a restituit puțin cite puțin. Nu poate răspunde la întrebarea cum trebuia ca să o ajute pe Bunescu Liuba, a spus că o va ajuta, ea a fost și a dat proba practică. Nu știe dacă a fost cu aportul lui Coniuc. Ei deseori au discutat cu nepoții pe viber, și au spus ca să meargă să ia banii înapoi dacă nu se rezolvă nimic. El nu poate răspunde cum Coniuc putea să rezolve întrebările. Coniuc a fixat un termen, nu a îndeplinit, de aceea el a sunat și a cerut restituirea banilor. Coniuc nu l-a amenințat.

Nu știe cum urmează să fie pedepsit Coniuc. Prima dată Cotoman i-a dat lui Nistor 1000 de euro. Toți banii au fost trimși prin Nistor. Voloșciuc i-a transmis lui Nistor 400 de euro, mai târziu Nistor l-a sunat și a spus că i-a transmis lui Coniuc 250 de euro.

Martorul Nistor Vasile, a declarat că, pe Coniuc Constantin îl cunoaște de mai mulți ani în legătură cu testarea, deoarece a avut mașină, îi luase numărul de telefon. Grigoriu Cotoman i-a vorbit despre niște nepoți la Chișinău - Vasilică Cotoman și încă un baiat pe care nu-l cunoaște, care au nevoie de ajutor la examenul, pentru a primi permisul. El l-a sunat pe Constantin, aceasta a fost în august 2016. Constantin a spus să meargă la el și să vorbească. S-a dus la el, i-a spus că niște băieții doresc categorii de șoferie, el a întrebat când vor veni băieții, i-am spus când vor veni din Germania. Băieții au venit la Cuizăuca, l-au luat pe el, au venit la Rezina, au intrat la Coniuc, ei discutau despre categorii la șoferie, apoi a ieșit afară, a așteptat afară. Băieții au spus că vor să perfecțeze categoriile C,D,E, ei doreau ca să meargă la Germania ca să lucreze șoferi pe TIR-uri. El a stat în coridor și a așteptat. Băieții mai târziu i-au dat 1800 de euro. Constantin i-a spus ca să pună banii în plicuri, cite 900 în fiecare plic, el a trecut pe la Cuizăuca cu automobilul, venise și Cotoman Grigore. Coniuc a spus că a vorbit cu nepoții, iar el (Nistor) a pus banii în mașină. Permisele nu au fost perfectate, l-a sunat pe Coniuc, inițial amăna termenele, apoi Coniuc i-a întors 1000 de euro, a doua dată i-a dat 900 de euro.

Voloșciuc Ion la fel s-a adresat la domnul Constantin, s-au dus la Otac cu Grigore. Voloșciuc a spus că îi trebuie ca mașina să o treacă de la autocamion la pasager. A doua zi a venit la Rezina, a discutat cu Coniuc ca să treacă mașina de la autocamion la pasager, Coniuc a spus că este posibil. A zis că se va interesa, ulterior Coniuc l-a sunat ca să meargă la el să vorbească, a spus că va fi necesar 300 -400 euro. A venit la Coniuc, i-a dat plicul cu 250 de euro, 150 de euro au rămas la el. După ce a venit acasă, l-a sunat pe Voloșciuc, dar nu îi răspundea, apoi a venit Grigore de la Chișinău, i-a dat 150 de euro să îi restituie lui Voloșciuc. În afară de bani lui Coniuc a fost trimis un CD, nu cunosc ce informații erau pe disc. Nu știe dacă le-a spus să se fotografieze, ei când au ieșit afară, au venit, s-au fotografiat la Rezina, i-au dat discul lui (Nistor). El a văzut cum s-au fotografiat, au pus pe disc, în ziua aceea fotografiile, i-au dat discul lui, el l-a transmis lui Coniuc.

Se da citire procesului verbal de audiere a martorului Nistor Vasile din cadrul urmăririi penale (f.d.51-54).

Nistor Vasile a declarat că totul ce a citit procurorul este corect, susține declarațiile.

Înainte de a da banii, Cotoman a scris la poliție. Nu poate răspunde ce trebuia să facă Coniuc, probabil trebuia ca să vorbească cu cineva.

Martorul Bunescu Liuba, a declarat că are un frate Cotoman Grigore care locuiește la Cuizăuca, raionul Rezina, este invalid de război, a avut nevoie de niște bani, ea l-a ajutat cu 200 de euro. Nu a avut ca să-i întoarcă înapoi. Pe urmă a adunat banii. El știa că ea învăța de șofer și nu putea ca să dea la permis, el a spus că cunoaște o persoană la Rezina care poate să o ajute ca să dea la permis. Ea a învățat la Aneni Noi ca să obțină categoria B la permis de conducere, după ce a terminat școala i s-a făcut operație, apoi a fost la examene. A susținut teoria, dar nu a susținut examenul practic. Fratele a propus ca un cunoscut să îi facă permis de conducere dacă îi va da bani, nu poate spune ce au vorbit. Aceasta s-a petrecut în toamna anului 2016, ea nici nu credea în asta. Grigore nu i-a spus cum o cheamă pe persoana căruia trebuia să îi de-a banii, ea nu avea încredere că îi va face permis. Grigore a spus că a dat 200 de euro dar i-a întors înapoi, banii, apoi fratele i-a întors ei. Cotoman Grigore a solicitat copia la buletinul de identitate, ea a transmis copia buletinului de identitate.

Într-o zi a venit la Rezina, la sora în spital, ieșind din Rezina, fratele i-a arătat la marginea orașului o testare, a spus că cunoaște un om, este serios. Ea a avut încredere în frate care a spus că răspunde de bani. Fratele i-a spus că au mai dat bani băieții tot la acest om, este un om serios.

Ea nu a susținut examenul nici până azi, banii i-au fost întorși înapoi, i-au adus la spital. Nu are pretenții față de inculpat, ea nu se consideră că a fost amăgită de Coniuc. Socoate că Coniuc nu a înșelat-o cu nimic. Cunoaște numai din spusele fratelui că i-a dat banii lui Coniuc, dar poate nu i-au dat.

A fost pe teritoriul stației de testare, deoarece credea că fratele o minte, acolo erau un bărbat și o femeie. Ea nu cunoaște inculpatul. Acolo era scris "Test". Ea nu am pus în plic 200 de euro ca să transmită. Nu a pus nici un ban pe masă.

Martorul Cotoman Zinaida, a declarat că nu îl cunoaște pe inculpat. Cotoman Vasile Ion este feciorul ei este plecat în Germania de opt luni. Nu poate spune exact data când a plecat. În luna Iulie – august feciorul meu a fost acasă, nu poate spune pe ce dată. A venit din Germania în august, a stat acasă o săptămână, nu cunoaște dacă a fost la țară, a cerut mașina de la ea. Feciorul a venit cu Morari Adrian din Germania, ei sînt prieteni din copilărie, el este din Chișinău. Îl cunoaște pe Nistor Vasile, sînt consăteni. În octombrie a sunat-o Nistor Vasile, a spus că trebuie să îi transmită niște bani prin șoferul de rutieră, i-a transmis odată 1000 de euro, altă dată a transmis 800 de euro, pentru băieți. Nistor a spus că banii să îi transmită feciorului ei, banii au ajuns. Nu știe dacă fiul ei intenționa ca să își perfecțeze permis de conducere

Martorul Voloșciuc Anatolie a declarat că pe inculpat prima oară l-a cunoscut când a fost chemat în calitate de martor la instanță. Voloșciuc Ion este fiul său și locuiește în s.Otac r-ul Rezina. El are mașină Opel Astra nr.757. Îl cunoaște pe Nistor Vasile din s.Cuizăuca. Anul trecut, în luna august, a fost la ei Nistor Vasile, fiul a avut o discuție cu el, a vorbit în legătură cu documentele la mașină. Mașina a fost trecută ca autocamion, băiatul a vrut să o facă să fie toate locurile adică pentru pasager. Ei s-au înțeles, Nistor a spus că are un om aici și îi va face, că inculpatul poate să treacă mașina de la autocamion la pasager. Ei știau că la testare se face reutilizarea. Ei aveau actele pentru ea, trebuia ca să facă numai locurile. Nistor Vasile a spus că trebuie de achitat 400 euro. Fiul Ion a spus că dacă îi dă 400 de euro, se va face la mașină ce trebuie. Fiul a dat banii lui Vasile Nistor. El cu fiul și cu Vasile Nistor au venit cu mașina lor la Constantin la testare. El nu l-a văzut pe Coniuc Constantin, a intrat în birou Nistor Vasile și băiatul, au intrat pe rînd. El a stat în mașină. Fiul i-a dat banii lui Nistor iar acesta i-a transmis. A spus că actele vor fi gata într-un termen de trei săptămâni. Nu cunoaște dacă au fot date careva documente. Peste trei săptămîni, fiul a sunat la Nistor, a cerut să îi dea banii sau să îi facă actele mai departe. Fiul cu Nistor au venit la Rezina, au dat la poliție apoi i-au chemat și pe ei să spună ce și cum a fost. Mai târziu Cotoman i-a chemat acasă la el și le-a întors 150 de euro apoi încă 250 de euro la Rezina, nu prea cunoaște detalii. Nu s-au perfectat actele. Nistor i-a spus că persoana se numește Constantin, deodată nu a știut cum îl cheamă, a aflat la Judecătoria.

El nu știe dacă trebuia de mulțumit Nistor, poate el lua din suma asta de 400 de euro. El nu l-a mulțumit cu nimic. Suma de 400 euro era a lui Ion o parte iar o parte o împrumutase. Ei credeau că v-a face cum trebuie actele, ca să poată merge cu mașina cum trebuie.

În ședința de judecată au fost cercetate documentele din dosar prezentate de către procuror ca probe:

Proces-verbal de ridicare din 04.11.2016 conform căruia de la Cotoman Grigore au fost ridicate o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria S43971448543, o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria P24191705611, o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria S33792971476, o bancnotă cu valoare nominală de 100 de euro cu seria S07561906522 și o bancnotă cu valoare nominală de 100 de euro cu seria X16153367006 (f.d.19);

Proces-verbal de examinare a obiectului din 04.11.2016 conform căruia au fost examinate o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria S43971448543, o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria P24191705611, o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria S33792971476, o bancnotă cu valoare nominală de 100 de euro cu seria S07561906522 și o bancnotă cu valoare nominală de 100 de euro cu seria X16153367006 (f.d.20);

Episodul legat de învinuirea în baza art.324 alin.(1) din Codul penal.

Partrea vătămată Trepaciuc Alexandr a declarat că un an în urmă, în ziua de vineri, data nu își amintește a mers cu automobilul tatălui „XXIa Centrul de Testare Tehnică. Avea chitanța de achitare a impozitului rutier, mandatul, pașaportul tehnic, s-a apropiat de Coniuc Constantin în cabinet, a dat actele, chitanța ca să treacă verificarea tehnică. Coniuc a cerut de la el 250 de lei pentru verificare tehnică, el s-a mirat și a întrebat de ce cere 250 lei pe cînd costă 150 de lei. Coniuc l-a întrebat dacă are totul, el a spus că are totul cu excepția firului de tractare, a mers la garaj, l-a luat de acolo și peste jumătate de oră a revenit. Coniuc a deschis trusa medicală, nu găsea garoul elastic, el l-a găsit și l-a arătat apoi a spus că nu lucrează stîngătorul, i-a demonstrat că este în stare funcționabilă. Apoi a cerut ca să-i arate numărul caroseriei și numărul la motor. I-a explicat numărul caroseriei, iar numărul la motor nu i-a arătat nu cunoștea unde se află, el i-a spus că el trebuie să știe unde se află de aceea că lucrează în fiecare zi cu ele. El a refuzat ca să îi elibereze talonul, deoarece nu i-a arătat numărul la motor și are suspiciuni că motorul este schimbat. El i-a spus că va suna la organele de drept, iar el a spus să sune unde vrea. El a sunat la poliție, peste cîteva timp a venit colaboratorul de poliție Slobodeniuc Lurii, a luat de la el explicații. I-a spus lui Constantin că luni va vorbi cu el, apoi luni a venit cu Slobodeniuc ca să treacă testarea tehnică a automobilului și a trecut-o. În prima zi a fost singur, pasager nu a avut.

Coniuc la început a propus 250 de lei, iar el a refuzat. Coniuc nici nu vroia ca să verifice, a spus să dea 250 de lei și este liber. Propunerea lui Coniuc a constat în aceea că a cerut de la el 250 de lei, alte variante, sau tratative nu au fost. El nu a propus bani lui Coniuc. A sunat la poliție ca să se plîngă de aceea că automobilul este funcționabil, lucrătorul a cerut 100 de lei ca să treacă, iar el a refuzat și ca rezultat nu putea trece revizia tehnică. El nu avea scopul să scrie plîngere. El a arătat totul ce a cerut Coniuc, din interior: stîngătorul și trusa medicală, aceasta este o cerință legală. Probabil Coniuc are dreptul ca să verifice numărul caroseriei. El comunica în limba rusă, Coniuc în limba română, el a înțeles despre ce a spus deoarece a fost o discuție simplă, nu una în limbaj juridic. A crezut că Coniuc este șef acolo, nu s-a adresat la șeful lui. Nu i-a propus Coniuc ca să cumpere firul de tracțiune în magazin. Coniuc i-a cerut 250 lei, nu a fost ca să ceară 150 de lei și încă 100 de lei. El avea polița de asigurare, Coniuc nu i-a propus ca să cumpere polița de asigurare auto obligatorie. Luni, a achitat pentru revizia tehnică o sută cincizeci de lei, în prezența lui Slobodeniuc. Coniuc nu a cerut în prezența lui Slobodeniuc 250 de lei. Nu are pretenții materiale sau morale către Coniuc Constantin. Luni, cînd a trecut revizia tehnică, Coniuc a verificat numărul motorului, împreună cu Slobodeniuc. Putea ca să îi verifice numărul vineri, dar nu l-a verificat, nu știe din care motive.

La întrebarea lui de ce 250 de lei, Coniuc a spus că probabil la el totul este în ordine dacă dorește ca să treacă cu suma de 150 lei, el a răspuns că la el totul este în regulă. După ce a făcut verificarea Coniuc nu a insistat ca să-i fie achitat 250 de lei. După părerea sa cei 100 de lei au fost ceruți în plus ca să nu fie verificat automobilul de către Coniuc. Nu i-a dat careva bani lui Coniuc Constantin. Cînd a sunat la poliție a explicat care este motivul apeluului, că a refuzat ca să plătească 250 pentru testarea tehnică pe cînd aceasta costă 150 și nu pot trece testarea tehnică.

Mai înainte a trecut testarea tehnică la automobilului său tot acolo, nu a avut așa înfîplare.

Martorul Guzun Lilian, a declarat că, este administrator din anii 2010 la SRL XXXX, a fost numit de către fondator. Sediul XX Rezina. La această întreprindere Coniuc activează în calitate de operator de introducere și validare a datelor. El este mîna dreaptă a expertului, ajută expertul la procesul de examinarea mașinilor, a actelor, la introducerea datelor, a actelor primare, se ocupă cu chestii administrative, se ocupă de metrologie, adică de lucrurile simple care nu necesită cunoștințe speciale. Aparatul de casă este în gestiunea lui, face mențiunea în jurnalul de casă, se află arhiva în gestiunea lui, rapoartele eliberate trebuie să le păstreze cinci ani. Se ocupă de încasarea numerarului pentru serviciile prestate. Pînă la momentul cînd a fost interogată de un baiat de la poliție, nu a știut despre incidentul dat. Mai apar unele situații conflictuale, dar apoi revine la normal. La sfîrșitul lui august -septembrie a aflat că ceva a fost în luna mai. A fost invitat ca martor, nu era la curent cu incidentul dat, l-a interogată cu ce se ocupă Constantin. A fost invitat ca martor, i-a dat careva întrebări, el nu știa cu ce ocazie, apoi i-a spus că în mai a fost o cerere la poliție de o persoană căreia i s-a cerut 50 de lei în plus la tarif pentru a i se petrece revizia tehnică, cu această ocazie a fost chemat și interogată. La întreprindere sînt montate camere, dar nu lucrează deoarece a făcut reparație, întreprinderea este la pază, ultimii doi ani se află permanent acolo.

La anul 2010, 50% cotă parte aparținea SA Autorevizor și 50% Guzun Vladimir care este fratele său, acum fondatorii sînt alții dar a ramas în funcție. La ei sînt 3 persoane experți, Guzun Vladimir, Gogoș Mihai. el nu are statut de expert. Crede că ordinul de numire a lui Coniuc este semnat de el. Au avut o filială la Orhei, acolo a fost închisă, apoi a ramas numai cea de la Rezina, Gogoș Mihai lucrează ca expert la testare.

Este condica de sugestii și reclamații se află la intrare, acolo se scriu plîgeri, ultima data un an în urmă a fost făcută o plîngere. Sînt plîngeri verbale. Legislația prevede că mașina care nu a trecut comisia tehnică, are timp de rezervă de o lună ca să repete procedură apoi se eliberează raportul valabil pe un an de zile. Dar dacă nu au fost înlăturate defecțiunile, apoi nu urmează ca să îi fie eliberat raportul. Activează în baza licenței valabilă pînă în anul 2018, licența este eliberată Agenția Națională de Transport Auto. Nu cunoaște cadrul normative al agenției, ultima data au fost verificați o lună în urmă de către agenție, ei se axează pe legea transportului din 17 iulie 2014.

Rapoartele de revizie tehnică pot fi înmănate și de Coniuc, nu este interzis asta deoarece nu a prevazut ca strict cienva anume să îl înmăneze. Dacă depistează careva erori, fac copii, cu asta se ocupă nemijlocit Coniuc. Rapoartele sînt semnate de către expert, și vizate de operator, ștampila expertului stă nemijlocit pe fiecare raport, și ștampila întreprinderii. La moment Coniuc nu are statut de expert deoarece s-a înăsprit legea, din anul 2014 precis nu are.

Martorul Bodiu Silvia, a declarat că, a lucrat într-o clădire cu Coniuc, îl vede în fiecare zi. Ea lucrează la compania de asigurări, Coniuc la testare. Ei închiriază de la Testare spațiul. Nu îl cunoaște pe Trepaciuc Alexandru. Ea a auzit de cazul acesta în toamna firzii. Ea este în alt birou, nu are posibilitate ca să audă ce vorbesc. Au venit de la poliție și au audiat-o, ea i-a spus că este în birou reparat, nu aude, nu vede acolo, nimeni nu i-a spus nimic, nu este la curent cu acest caz. Ea a avut conflict cu Coniuc cite oleacă, dar nu a avut așa ceva ca alții să i se plîngă pe Coniuc. Lucrează acolo din anul 2010, Coniuc lucrează de mai puțin timp decît ea, au mai lucrat și alții. La poliție nu a fost niciodată, acesta este primul caz cu Coniuc.

În ședința de judecată au fost cercetate documentele din dosar prezentate de către procuror ca probe:

Ordinul SRL „Expres Test-Service” nr.20 din 01.12.2014 cu privire la angajare potrivit căruia Coniuc Constantin este angajat în calitate de expert, pe perioada nedeterminată cu salariul conform statelor de personal (f.d.21 vol.2)

Pe parcursul urmăririi penale cît și ședința de judecată, inculpatul Coniuc Constantin învinuirea incriminată nu a recunoscut, pledînd nevinovat pe ambele capete de acuzare, afit el cît și apărătorul său, solicitînd să fie emisă sentințe de achitare pe episodul privind coruperea pasivă iar pe art.190 alin.(2) din Codul penal să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de amendă.

În ședința de judecată inculpatul a declarat că pe episodul privind coruperea pasivă a fost o înșcenare, el bani nu a pretins. Mașina lui Trepaciuc nu corespunde cerințelor tehnice; cazul a fost în mai, anul trecut. El l-a verificat conform regulamentului, actele, bonul de plată, și altele, nu avea firul de tracțiune, a refuzat ca să deschidă capota ca să verifice numărul la motor. Apoi au intrat la el în birou, Trepaciuc a spus că toți propun bani, el a spus că nu poate lua bani, că dacă mașina nu corespunde el încalcă atribuția de serviciu. El a spus că va suna la poliție că Cniuc a refuzat să petreacă testarea tehnică. El a spus că poate suna, nu a făcut testarea că mașina nu corespunde. Trepaciuc a spus că el am pretins bani. Fiecare poate suna la poliție și spune că a cerut bani. Apoi au venit de la poliție, au întreat ce s-a întâmpnat. Apoi la poliție am fost chemat în toamnă, din luna mai l-a telefonat ofițerul de urmărire penală Cobîlcean Dumitru, i-a spus ca să aducă avocat și la ora 15⁰⁰ - 16⁰⁰ să se ducă la el în birou.

Trepaciuc mai are o mașină, Opel Vectra, a trecut testare tehnică, era totul în regulă. El lucrează din anul 2013 -2014, nu a avut nici un incident cu cineva. Dacă mașina nu corespunde normelor ea nu trece testarea. Dacă nu are ceva, trebuie ca să procure, apoi vine la testare ca să fie făcută revizia tehnică. Mașina trebuie să fie prezentată curată, totul să fie vizibil indicat. El s-a angajat la lucru în baza unui anunț, prin ordinul șefului stației de testare, Guzun Lilian care este director la această companie. Are fișă de post. Este lucrător tehnic. După ce Trepaciuc a sunat la poliție nu a venit Grupa operativă, s-a prezentat numai Slobodeniuc Iurie, el este de la poliția rutieră. El a venit în ziua aceea ca să vadă ce s-a întîmplat, el nu l-a întreat nimic de bani. Consideră că anunțul lui Trepaciuc este o provocare, el nu a încălcat nimic. Nu poate spune motivele lui Trepaciuc să îl învinuiască pe nedrept, poate a fost pus la cale de cineva. În prima zi cînd a venit Trepaciuc a nu i-a eliberat talon apoi peste câteva zile, s-a prezentat cu Slobodeniuc, a cumpărat toate cele necesare, el a efectuat testarea și a eliberat talon. Ei verifică inițial pe acte numărul motorului și caroseriei, apoi trebuie să verifice vizual automobilul. Este ordin de la Ministerul Transportului ca să verifice numărul și win-codul automobilului.

Cu referire la episodul legat de învinuirea pe art.190 alin.(2) din Codul penal, inculpatul a relatat că cazul a fost în august anul trecut, el cunoaște o persoană din satul Cuiăuca, domnul Nistor care a fost la el, a spus că este o întrebarea, ca să îi ajute pe niște oameni pe la Registru, cu niște acte. El a spus că trebuie ca să vorbească la Chișinău cu un om. El nu perfectează acte, nu s-a ocupat cu așa chestii niciodată. Nistor i-a propus ca pe un nepot de a lui care este peste hotare, el să ajut cu înmatricularea la școala de șoferie, ca cînd va veni să dea examenul. El a început să se ocupe de această chestiune, a vorbit la Chișinău. A luat 900 de euro de la unul și de la celălalt, aici intra taxa pentru școală și la MRĂO proba practică. Aceasta nu erau taxe oficiale. El a luat ca să îi ajute, aceasta nu a fost la el dintr-un interes. Ei au insistat la el cu mai multe întrebări, brusc, apoi au fost amândoi la el, au cerut banii. El a spus că trebuie timp pentru bani, ei au spus că se vor lămuri prin alte metode. El toți banii i-a întors înapoi, la ei nu are nici un fel de datorie, suma s-a restituit.

Din 900 de euro trebuia să achite pentru înregistrarea la școală dar eu nu a reușit. Urma ca aceste persoane să vină ca să de-a examenul practic și teoretic. Nistor Vasile l-a chemat la el la poartă acasă în satul Cuiăuca seara după lucru. I-a înmănat în două plicuri suma de 900 euro de la unul și altul, și copia la buletin, a luat banii și a plecat. El a luat banii și poartă răspundere pînă la capăt.

Se permite ca o persoană să achite pentru școală în locul la altă persoană, i se înmănează ordinul de plată, chitanța. Nistor nu a propus recompensă. Nu o știe pe Bunescu Liuba, ea a fost la el cu Nistor Vasile, trebuia ca să susțină la proba practică la Chișinău, l-a întreat dacă are pe cineva, el a spus că trebuie să vorbească. Apoi a venit Cotoman Grigore la el. El a spus că nu știe nimic, dacă vor apărea ceva posibilități atunci va suna. Cotoman Vasile i-a dat 100 euro, ca omul la Chișinău să pregătească persoana, ea nu avea experiență de conducere. Apoi a sunat și a spus că au gasit pe altcineva. El nu știe la ce școală urmau să fie înmatriculate persoanele, el a vorbit cu o cunoștință care mai departe conducea întrebările. El l-au solicitat ca să îi ajute. Nu știe dacă este posibil ca să înveți la școala auto dacă esti plecat peste hotare. Banii el i-a luat de la persoane ca să îi ajute, el am spus că îi va ajuta. Nu știa dacă se va primi să-i ajute, multe se pot întîmpla. Ell am întors înapoi toți banii, o parte în octombrie, apoi pînă în noiembrie a întors toți banii. Banii i-au fost dați în august, au stat la mine pînă în data de 15-20 octombrie. Pretențiile au apărut față de el în o lună jumătate – două. La data de înfii noiembrie, ei l-au amenințat că va pleca de la lucru. Atunci ei au venit la el la serviciu, a dat ultimii 300 de euro, apoi peste o oră l-a sunat ofițerul de urmărire penală, a spus ca să se prezinte cu avocatul la ora 17:00, el s-a prezentat, a spus ca să pună totul pe masă și a fost reținut. Au spus că a amenințat partea vătămată, dar asta nu a fost. Din luna august de cînd a luat banii, a vorbit referitor la școală, ei trebuiau ca să vină din Germania, au spus că nu pot veni acasă, apoi el a întors banii din buzunar.

Cu chestii cu înmatricularea la școală nu s-a ocupat, asta a fost prima dată, nu a avut cu nimeni așa ceva.

Referitor la reutilizarea autocamionului Opel, la el a fost Nistor Vasile, a spus că are o cunoștință care are un autocamion și vrea ca să fie reutilat. El a spus că trebuie de achitat taxa oficială, apoi pleci la Registru și se perfectează. El am vrut să-l ajute, ca să meargă împreună la Chișinău, ca să achite taxe. I s-a transmis 200 de euro, ca să-l ajute, ca să-l legături să-i facă. Are cunoștințe pe el, nu este nimic ieșit din comun ca să se ajute unul pe altul. El așa am spus ca să prezinte copia la pașaportul tehnic și banii el îi va da la Chișinău aceasta chestie s-a întins oleacă, persoana cutare nu putea face. Apoi Nistor Vasile cu proprietarul au venit la el, au cerut banii. El a restituit banii. Acolo a fost altă chestie, au luat ei mai mulți bani, nu i-a plăcut această chestie.

La Chișinău, o persoană, i-a spus suma de 900 de euro și ea pune tot pachetul. Este o cunoștință care este plecat peste hotare, nu vrea să numească persoana aceea.

Audiînd inculpatul, parțile vătămate, martorii, examinînd materialele dosarului penal, instanța ajunge la concluzia că învinuirea imputată lui Coniuc Constantin în ședința de judecată nu și-a găst confirmare pe nici unul din capetele de acuzare.

Corespunzător dispozițiilor art.101 CPP, (1) fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri. formate în urma examinării lor în ansamblu. sub toate aspectele și în mod obiectiv. călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită

pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform dispoziției art.51 alin.(1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Reiesind din norma procesul penală citată, rezultă că temeiul juridic al răspunderii penale este componența de infracțiune, și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă

Conform art.52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Latura obiectivă a acțiunii de escrocherie, se realizează prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere, când *victima, deși transmite benevol bunurile către făptuitor, o face sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.*

Înfi de toate, procurorul nu a argumentat în actul de învinuire și nu a invocat în instanță prin care anume formă a escrocheriei s-au individualizat faptele lui Coniuc Constantin: abuz de încredere sau înșelăciune.

Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, este o infracțiune materială, ce se consumă din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului la cel vinovat, care obține posibilitatea reală de a se folosi de bunurile dobândite.

Prin dobândire ilicită a bunurilor se înțelege un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, deținere, posesie a unui bun sau alte valori străine. Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee de acțiuni a făptuitorului și denaturarea informației despre sine, despre apartenența de firmă, posibilitățile financiare; utilizarea unor documente fictive sau false; ascunderea unor informații, etc.

Din punct de vedere al laturii subiective, escrocheria se manifestă prin vinovăție în forma intenției directe, dat fiind că dobânditorul acționează în mod fraudulos în scopul dobândirii proprietății și chiar din momentul acțiunilor efectuate.

Pentru existența faptei de escrocherie, este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei sau mai multor situații, a unor metode de a induce în eroare victima, depinde de gradul de instruire, educație, mediul din care provine, starea psihică în care se găsea victima. În asemenea situații legea urmărește scopul să apere persoana indusă în eroare și persoanele credule, puțin prudente care devin victime.

În speță, acuzatorul de stat nu a prezentat probele concludente, pertinente și veridice care ar demonstra că inculpatul avea de la bun început intenția de a dobândi ilicit banii în cauză prin înșelăciune sau abuz de încredere.

La caz, după cum reiese din analiza probatoriului prezentat, Coniuc Constantin nu a avut însuși inițiativă și nici nu a acționat în scopul dobândirii acestor mijloace bănești.

El nu a avut la etapa inițială nici o relație cu persoanele în ale căror interese ar fi urmat să acționeze și prin urmare nu se poate vorbi că acesta ar fi urmărit deposedarea persoanelor în cauză de bani. Inculpatul s-a angajat să întreprindă anumite acțiuni în favoarea persoanelor de la care a primit bani, doar după ce a fost solicitat în acest sens de către Nistor Vasile.

Instanța de judecată atestă de asemenea că persoanele care au transmis banii lui Nistor Vasile, de fapt nu au avut direct nici o înțelegere cu inculpatul, toate transmiterile de bani și discuțiile legate de acestea având loc anume cu și prin intermediul acestei persoane - Nistor Vasile, care, în final s-a angajat față de ei să-i ajute la perfectarea actelor, urmînd ca Nistor, la rîndu-i să se adreseze după ajutor la Coniuc Constantin.

Prin urmare nu se poate vorbi despre un raport direct între persoana inculpatului și persoanele cărora le aparțin sumele de bani transmise.

Mai mult, Cotoman Vasile și Moraru Adrian nici nu au fost audiați în instanța de judecată pentru a confirma/infirma relațiile sale cu inculpatul pe de o parte și cu Nistor Vasile pe de altă parte iar Bunescu Liuba a declarat că fratele său Cotoman Grigore se angajase să o ajute, banii i-au fost întorși înapoi, nu are pretenții față de inculpat, nu se consideră că a fost amăgită de Coniuc, socoate că Coniuc nu a înșelat-o cu nimic și cunoaște numai din spusele fratelui că i-a dat banii lui Coniuc, dar poate nu i-au dat.

Ea nu a cunoscut în genere despre angajamentul lui Coniuc și nici nu a urmărit în genere ca acesta să întreprindă anumite acțiuni.

Martorul Cotoman Zinaida în genere nu a făcut declarații pertinente cazului ce ar demonstra vinovăția inculpatului Coniuc Constantin în săvîrșirea escrocheriei. Ea nici nu cunoștea care era soarta banilor transmiși ei de către Nistor și nici nu cunoștea dacă feciorul ei urma să-și perfecteze acte în legătură cu creptul de a conduce mijloace de transport.

Acuzarea nici nu a probat și nici nu a încercat să stabilească și să demonstreze în instanță dacă Coniuc Constantin avea sau nu posibilitatea de a întreprinde acțiunile pentru care se angajase în schimbul banilor primiți.

În ședința de judecată nu s-a stabilit că Coniuc ar fi furnizat informații false părții vătămate cu privire la metodele prin care ar fi urmat să-i ajute sau persoane prin intermediul cărora ar fi putut ajuta pe cei de la care primise banii.

Tot astfel, instanța de judecată a stabilit din relatările martorului Nistor Vasile care a intermediat transmiterea banilor de la pretinsele victime către inculpat, că acesta (Nistor) cunoștea unde activează Coniuc Constantin și că funcția acestuia nu avea nici o tangență cu înscrierea la școala auto, cu reutilizarea automobilului sau cu perfectarea categoriilor pentru permisul de conducere. De altfel, nici inculpatul nu i-a comunicat acestuia că ar fi avînd asemenea competențe din punct de vedere profesional. Prin urmare, se exclude acest element al prezentării de către inculpat a informațiilor din care ar rezulta că el este factor decident în vreuna din activitățile ce urmau a fi îndeplinite în sensul urmărit de către victime.

Instanța reține că abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rîndul lor au în suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri etc., care, cunoscînd o anumită evoluție și avînd amprenta încrederii, sunt exploatare cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea intenției sale. Nici atare relații între Coniuc Constantin și victime n-au fost stabilite.

Potrivit pct. 15 al Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004 /Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor/, instanțele judecătorești sunt atenționate asupra faptului de a lua în considerație că în cazul escrocheriei victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. Alături de

alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprietnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Astfel, instanța de fond a reținut că nu și-a găsit confirmare faptul, că inculpatul, a însușit prin înșelăciune de la mijloace financiare sub formă.

Urmează a fi subliniat că într-o societate democratică atribuția de bază a statului este protecția persoanei. Prin instituirea normelor procesual-penale, statul urmărește scopul de a proteja persoana și societatea de infracțiuni, dar, în același timp, să protejeze persoana și societatea de abuzurile persoanelor învestite cu atribuții de cercetare a infracțiunilor, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Conform prevederilor art. 6 par. 1 din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî... fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa..., transpus în legislația națională atât la nivel constituțional cât și la nivel procesual evidențiază în mod expres valori esențiale și condiții ce trebuie respectate în vederea statuării asupra unei acuzații de natură penală.

Apare așadar, ca fiind evidentă importanța protejării acestor valori și condiții prin instrumente de drept procesual specifice - sancțiuni procedurale, adiacente altor categorii de sancțiuni juridice precum cele, penale, întrucât doar cele procedurale au aptitudinea funcțională de a înlătura neregulile ce pot influența drepturile persoanelor participante la proceduri judiciare penale și implicit interesele procesuale ale acestora. După această remarcă preliminară, de notat obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.190 Cod Penal are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere. Obiectul material al infracțiunii este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii se exprimă în fapta prejudiciabilă care are un caracter complex alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv și care nu are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. Noțiunea „dobândire ilicită” în sensul art.190 din Codul Penal are sensul autentic de „sustragere”. La rândul său, se consideră „sustragere” luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate. O explicație similară noțiunii de sustragere este dată și în Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor. Sub acest aspect, se reține că la urmărirea penală, dar și în ședința de judecată nu au fost prezentate careva probe întru confirmarea vinovăției inculpatului, și a însușirii de către inculpat a mijloacelor financiare prin înșelăciune, având în acest sens o intenție directă.

Totodată, se reține că, latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă. La cazul dat, specific că nu s-a probat că inculpatul, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora.

Având în vedere aceste statuări cu valoare de principiu, este de remarcat că în concordanță cu art.113 Cod Penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. La fel, este axiomatic că punctul de reper pentru calificarea oricărei infracțiuni este momentul de consumare a acesteia. Ca urmare a celor relatate, la caz lipsește obiectul, latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) Cod Penal. Or, în speță nu s-a probat dobândirea ilicită de către Coniuc Constantin a sumelor invocate prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Adițional, se cuvine a se lua în calcul că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (*in dubio pro reo*). Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectând modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii.

Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Saunders v. Marea Britanie* din 17 decembrie 1996, § 68). 32. Așa fiind, se reține că sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea *Capean vs. Belgia* a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Față de cele ce preced, reiterez că pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) Cod Penal al Republicii Moldova.

Întîi de toate, pornind de la conținutul legal al infracțiunii de escrocherie, instanța de judecată atestă că procurorul nu a probat elementul însuși dobîndirii ilicite de către Coniuc Constantin a banilor. Or, **după cum s-a stabilit, banii în cauză, deși au fost primiți de către inculpat, în momentul realizării imposibilității îndeplinirii angajamentului asumat, au fost restituiți persoanelor de la care îi primise prin intermediul lui Nistor Vasile.** De menționat că restituirea banilor Coniuc Constantin a început să o îndeplinească pînă la intentarea cauzei penale care a avut loc la 01.11.2016, la ziua pornirii urmăririi penale rămânând nerestituiți 350 euro dar care totuși au fost restituiți la 04.11.2016.

Este relevant că partea vătămată a relatat că a primit înapoi banii transmiși lui Coniuc Constantin.

Nimeni dintre persoanele audiate în ședința de judecată nu are pretenții față de Coniuc Constantin. În genere nu au fost identificate persoane care ar avea pretenții de anumit gen față de inculpat.

Acuzarea nu a prezentat nici probe din care ar rezulta măcar că Coniuc Constantin a restituit banii fiind constrins de organele judiciare sau de către însăși persoanele de la care primiseră aceste sume. În rezultat, instanța de judecată nu are temei nici de a considera agest comportament al inculpatului drept restituire benevolă a pagubelor cauzate.

În context, instanța de judecată indică că prin probele administrate nu s-a probat nici o metodă care ar contura înșelăciunea, relevant fiind că escrocheria se consideră consumată dacă averea a fost dobândită de la victimă și infractorul își sporește masa patrimonială din contul victimei și ar fi avut loc micșorarea masei de bunuri ale proprietarului prin retragerea ilegală a averii acestuia la inculpat, însă astfel de circumstanțe nu au fost elucidate și nici probate.

În asemenea circumstanțe, instanței nu i s-au prezentat suficiente dovezi care ar indica cert la existența intenției ca element al laturii subiective în acțiunile lui Coniuc Constantin dar nici acțiunea și urmarea imediată manifestată prin dobândirea ilicită a banilor ca elemente ale laturii obiective.

Referitor la episodul legat de învinuirea în baza art.190 alin.(2) din Codul penal, instanța de judecată atestă că procurorul nici în ordonanța de punere sub învinuire și nici în rechizitoriu, deși a invocat elementul de cauzare de daune în proporții considerabile, nu a indicat litera alineatului 2 a art.190 din Codul penal care definește încadrarea exactă a faptelor inculpatului cu elementele constitutive respective.

De asemenea, procurorul în ședința de judecată nu a demonstrat prin nimic, prin întrebări/răspunsuri sau prin alte probe că sumele respective pe care Coniuc Constantin le-ar fi dobândit de la victime ar fi fiind unele considerabile pentru acestea, astfel, rămânând incert și faptul calificării în baza alineatului 2 al art.190 din Codul penal.

Instanța de judecată reține că, potrivit prevederilor art.254 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală era obligat să ia toate măsurile prevăzute de

lege pentru cercetare sub toate aspectele, complet și obiectiv, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

Deși în ședința de judecată inculpatul a recunoscut faptul că a primit sumele de bani în cauză, instanța consideră, că aceste acțiuni nu pot fi apreciate ca escrocherie, întrucât în cadrul cercetării judecătorești procurorul nu a prezentat probe care să confirme, că inculpatul acționând prin intenție directă a dobândit ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Trebuie de menționat că în temeiul art.8 din Codul de procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească vinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului. Instanța reiterează că, potrivit principiului prezumției nevinovăției, care este un principiu fundamental al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului cit și al legislației procesual - penale naționale, sarcina probațiunii revine organului de urmărire penală și acuzatorului de stat, iar persoana, indiferent de calitatea sa procesuală, într-un proces penal, nu este obligată să dovedească nevinovăția sa.

Legat de învinuirea adusă în temeiul art.324 alin.(1) din Codul penal, instanța de judecată consideră de asemenea că nu a fost demonstrată de către procuror nici la etapa urmăririi penale și nici mai cu seamă în instanța de judecată.

Așa dar, cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.324 alin. (1) din Codul penal, urmează a fi relatat că acestea presupune, *inter alia*, existența următoarelor elemente constitutive: Obiectul juridic special al acestei infracțiuni are un caracter multiplu: Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde remunerația în strictă conformitate cu legea; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei. Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate îl reprezintă remunerația ilicită, concretizată în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

Infracțiunea specificată la art.324 din Codul penal este o infracțiune formală și ea se consideră consumată din momentul pretinderii remunerației ilicite. În contextul laturii obiective a infracțiunii, instanța de judecată reține că în cazul dat, aceasta nu și-a găsit realizarea.

Instanța de judecată raportând la caz, acest element al infracțiunii, urmează să rețină că de fapt, în cazul de față, obiectul material al infracțiunii comise de către inculpat, potrivit concluziei procurorului îl constituie nemijlocit banii, în cuantumul de 100 lei, pretinși de la partea vătămată Trepaciuc Alexandr.

Instanța de judecată reiterează că în cazul de față, nemijlocit întrunirea acestui element constitutiv al infracțiunii, nu a fost adevărit.

Doar relatările părții vătămate, care a susținut în cadrul audierii sale că inculpatul a cerut de la el bani în sumă de 250 lei, pentru a trece testarea tehnică, nu poate servi drept probă suficientă și concludentă întru acuzarea inculpatului.

În afară de faptul că aceasta este unica probă care indică la faptul pretinderii de către inculpat a banilor în scopul amintit mai sus, ea nu este o probă concludentă. Or, din chiar cele relatate de către însăși Trepaciuc Alexandr, nu rezultă clar din ce rezultă necesitatea dării de către Trepaciuc a celor 100 lei. Procurorul nici în chiar actul de învinuire nu a specificat clar care totuși este suma pretinsă de Coniuc Constantin pentru eliberarea raportului de inspectare tehnică și a ecusonului. Suma de 100 de lei este doar una dedusă prin concluzii, în rezultatul presupunerilor că întrucât tariful pentru testare constituie 150 lei, iar Coniuc Constantin ar fi cerut 250 lei, înseamnă că 100 lei este suma și implicit obiectul mitei. Or, învinuirea nu poate fi bazată pe presupuneri, urmînd a fi expusă clar și fără echivoc.

Pe de altă parte, procurorul nici nu a prezentat instanței de judecată probe din care ar rezulta cuantumul tarifelor aprobate de Guvern pentru asemenea procedură de testare.

Declarațiile martorilor Guzun Lilian și Bodiu Silvia, instanța de judecată nu le consideră pertinente cauzei întrucît acești martori nu au relatat evenimente sau acțiuni care au legătură directă sau măcar indirectă cu cele investigate în raport cu inculpatul Coniuc Constantin.

Totodată, alte probe, cum ar fi înregistrări audio, procese verbale, constatări tehnico-științifice, expertize, martori direcți (oculari) documente sau alte probe procurorul nu a prezentat și nu a invocat în vederea demonstrării vinovăției inculpatului.

Pe de altă parte, atribuind calitatea de persoană publică inculpatului, procurorul urma să probeze dar nu a probat faptul că Coniuc Constantin:

a) este autorizat sau investit de stat să-și desfășoare activitatea;

b) activitatea pe care acesta o desfășoară este activitate de interes public.

Instanței de judecată nu i s-a prezentat nici fișa postului funcției lui Coniuc Constantin, din care ar fi rezultat obligațiunile acestuia în virtutea funcției deținute.

În cazul dat, nu a fost adevărită anume intenția directă de obținere a surselor bănești în acțiunile inculpatului. Prin urmare instanța de judecată relevă dubii care pun la îndoială și elementul constitutiv vizat.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.324 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoana publică sau de persoana publică străină. În cazul de față, instanța de judecată notează că inculpatul, nu are calitatea de subiect al infracțiunii comise, or, acesta în contextul art. 123 alin. (2) Cod penal, nu are calitatea de persoană publică.

Procurorul nu a identificat și nu a prezentat instanței probe care atestă statutul juridic al SRL "Expet Test Service" precum și statutul inculpatului și anume – că acesta ar fi autorizat sau investit de stat să presteze servicii în numele statului.

În jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubii.

Astfel, la cazul dedus judecării, învinuirea înaintată lui Coniuc Constantin în baza art.324 alin.(1) din Codul penal, este o învinuire superficială, ce constituie în sine o încălcare esențială a art.6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Vinovăția inculpatului nu s-a adevărit dincolo de orice îndoială rezonabilă. Cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de judecată constată de asemenea un șir de încălcări procesuale admise de procurori la etapa urmăririi penale pe art.324 alin.(1) din Codul penal, care de asemenea determină emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului. Astfel, instanța de judecată constată că urmare a pornirii urmăririi penale la 10.06.2016 de către IP Rezina, cauza a fost expediată la aceeași dată Procuraturii anticorupție pentru organizarea efectuării urmăririi penale. La demersul procurorului șef al Procuraturii anticorupție din 21.06.2016, la 22.06.2016, procurorul general-interimar Eduard Harunjen emite o ordonanță de stabilire a competenței a efectuarea urmăririi penale în cauză în favoarea organului de urmărire penală al IP Rezina. Totuși în această ordonanță, procurorul general interimar Eduard Harunjen face referire la urmărirea penală pornită și desfășurată în temeiul art.329 din Codul penal pe cînd la caz se instrumenta o infracțiune prevăzută de art.324 din Codul penal.

Totuși, la 24.08.2016, reprezentantul organului de urmărire penală al IP Rezina repetă demersul privind stabilirea competenței și deja la 15.09.2016, prin ordonanța procurorului general adjunct Igor Serbinov, este stabilită din nou competența la efectuarea urmăririi penale, în acest caz, emittentul referindu-se la art.324 din Codul penal.

Totuși între timp, de către organul de urmărire penală al IP Rezina au fost efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală.

Tot astfel, la dosar există două ordonanțe de prelungire a termenului urmăririi penale în cauza dată, din 10.09.2016 și din 04.10.2016, semnate nu de către conducătorul desemnat al urmăririi penale – procurorul Victoria Burlacu ci de către adjunctul procurorului raionului Rezina Anatolie Maluta și respectiv de către procurorul în procuratura r-ului Rezina Ghenadie Zgardan, fără a exista însă o ordonanță de formare a grupului de urmărire penală.

Prin urmare, așa cum procurorii Anatolie Maluta și Ghenadie Zgardan nu aveau competență la conducerea urmăririi penale, actele emise de către aceștia sunt lovite de nulitate și implicit, după regula fructului pomului otrăvit – și actele și acțiunile emise/întreprinse ulterior emiterii acestor ordonanțe. Or, la caz, efectuarea acțiunilor de urmărire penală de către persoane care nu au fost desemnate cu asemenea atribuții, echivalează cu încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil.

Potrivit art.94 alin.(1) pct.8) din Codul de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

penala a dispozitiilor prezentului cod.

Mai mult, chiar și așa, organul de urmărire penală nu a ținut cont de faptul că acțiunile prevăzute la alin.(1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale se sancționează în baza art.324 alin.(4) din Codul penal, astfel, procurorul neîntemeiat punând sub acuzare inculpatul pe art.324 alin.(1) din Codul penal.

Instanța de judecată ține cont de pct.6 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească, care precizează că, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului, și, în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală. De asemenea, sunt pertinente cazului deferit justiției și prevederile alin.(2), (3) din pct.7 ale aceleiași Hotărâri, coroborat dispozițiilor art.389 alin.(1), (2) din Codul de procedură penală, potrivit cărora sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri care prevede că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale, citite și cercetate în instanța de judecată, cu respectarea cerințelor art. 371 Cod de procedură penală.

În consecință, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată conchide că este necesar și oportun doar achitarea lui Coniuc Constantin, deoarece dovezi concludente în aceea că el ar fi săvârșit escroheria, instanței judecătorești nu i s-au prezentat, ca prin urmare, să nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea achitării lui de sub învinuirea adusă. Probele prezentate de către procuror în susținerea învinuirii aduse inculpatului, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind verificate sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, nu confirmă vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor incriminate.

În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere penală în lipsa deplină a semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, care să califice fapta prejudiciabilă drept infracțiune concretă și, astfel, este incident cazul care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale prevăzute în art.190 alin.(2) și respectiv 324 alin.(1) din Codul penal.

Având în vedere faptul, că de către partea acuzării nu au fost prezentate probe suficiente, pertinente și concludente, ce ar demonstra cu certitudine vinovăția inculpatului, instanța ajunge la concluzia că, acțiunile acestuia nu denotă săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art.324 alin.(1) din Codul penal, deoarece el urmează a fi achitat de învinuirea în baza acestei norme legale întrucât nu a fost constatat faptul infracțiunii iar în baza art.190 alin.(2) din Codul penal, se impune achitarea din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă la cauză nu există.

Corpurile delictive - o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria S43971448543, o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria P24191705611, o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria S33792971476, o bancnotă cu valoare nominală de 100 de euro cu seria S07561906522 și o bancnotă cu valoare nominală de 100 de euro cu seria X16153367006, anterior transmise spre păstrare lui Cotoman Grigore, la intrarea în vigoare a sentinței urmează a fi restituite lui Cotoman Grigore.

În conformitate cu dispozițiile art.338, 340, 384-385, 390 alin.(1) p.1) și 3), art.392-394 și 396 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Coniuc Constantin se achită de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) din Codul penal, din motiv că în acțiunile sale nu s-a constat existența faptei infracțiunii.

Coniuc Constantin se achită de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) din Codul penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Corpurile delictive - o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria S43971448543, o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria P24191705611, o bancnotă cu valoare nominală de 50 de euro cu seria S33792971476, o bancnotă cu valoare nominală de 100 de euro cu seria S07561906522 și o bancnotă cu valoare nominală de 100 de euro cu seria X16153367006, la intrarea în vigoare a sentinței urmează a fi restituite lui Cotoman Grigore.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în decurs de 15 zile, prin intermediul judecătorei Orhei sediul Rezina.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Igor Negreanu